

Número 19 - Desembre 2015

SOLIDÀRIA

Butlletí de Cooperació, Solidaritat i Pau

SOM REFUGI

AJUNTAMENT DE
SANT BOI DE LLOBREGAT

Diputació
Barcelona

boig per
la solidaritat

PRESENTACIÓ

3

SABIES QUE... NOTÍCIES SOLIDÀRIES

4-5

**MÉS A FONDS:
SOM REFUGI**

6-7

**LA VEU DEL SUD:
ENTREVISTA A PASIÓN MORA, REFUGIADA DE SÍRIA.**

8-9

**LA VEU DEL NORD:
ENTREVISTA A ESTEL·LA PAREJA, DIRECTORA DE LA COMISSIÓ
CATALANA D'AJUDA AL REFUGIAT.**

10

INFORMACIÓ I RECURSOS

11

**ACCIONS PER AL CANVI:
STOP MARE MORTUM**

12

Edita:
Ajuntament de Sant Boi de Llobregat
Cooperació, Solidaritat i Pau
Tel: 93.635.12.00
www.barrejant.cat

Redacció:
Manuel José Pérez, Clara Sopena i
Marta Masanés.

Disseny: Conjunto Vacío Estudio Creativo

Impressió: Tot Impres

AJUNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

SB boig per
la solidaritat

Amb el suport de:

Diputació
Barcelona

FONS CATALÀ
DE COOPERACIÓ
AL DESENVOLUPAMENT

PRESENTACIÓ

ALBA MARTÍNEZ VÉLEZ Regidora de Cooperació, Solidaritat i Pau

Quin tipus de societat aixeca murs i tanca fronteres davant la desesperació de les persones que fugen de la guerra, la fam, la inseguretat, l'horror? La nostra. La darrera crisi de refugiats ens està confirmant les nostres sospites: molts governs reivindiquen el concepte de món global com a sinònim de deslocalització d'empreses i beneficis fiscals però alhora rebutgen la idea d'assumir les conseqüències que van deixant aquestes pràctiques. Per contra, la nostra idea de món global és la de la corresponsabilitat, la de tenir en compte com les nostres decisions aquí i ara poden tenir conseqüències molt lluny.

Des de l'Ajuntament de Sant Boi, amb aquesta voluntat d'obertura al món i de sentir-nos interpel·lats davant tot allò que succeeix dins i fora del nostre municipi, estem responent de forma responsable, activa i coordinada davant la greu crisi dels refugiats que assola Europa. No és una crisi nova, han estat constants les alertes que des de les ONG's i entitats expertes s'han llançat, com també han estat constants les demandes de responsabilitats als governs que, enfront una crisi com aquesta, estan reforçant les seves polítiques migratòries o construint noves tanques legals i físiques per impedir l'entrada d'aquestes persones, incomplint així la Convenció de Ginebra de 1951 i el Protocol sobre l'Estatut del Refugiat del '67.

Com a ajuntament, administració més propera als problemes i les necessitats de les persones, ens sentim actor destacat en aquest món global i ens hem posat a treballar per donar una resposta basada en el respecte de

les persones refugiades i la voluntat de col·laborar en la restauració dels seus drets. El punt de partida va ser la moció de "suport a l'acollida de població refugiada víctima dels conflictes armats a la Mediterrània", aprovada per unanimitat al plenari del passat mes de setembre i també amb les més de 12 concentracions setmanals on la ciutadania ha pogut manifestar la seva vergonya pel que està passant i el compromís com a ciutat refugi.

Amb aquesta moció també ens comprometiem a ser una ciutat d'acollida i a posar en marxa els mecanismes necessaris per garantir l'acollida a les persones refugiades a través de l'elaboració d'un "Pla municipal d'acollida de persones refugiades". Després de dos intensos mesos de coordinació entre diverses àrees del nostre ajuntament i de coordinació amb les entitats i administracions que estan liderant la resposta, podem dir que tenim llest un Pla pioner al nostre país, que estableix les bases legals i operatives que ens permetran complir amb el nostre compromís i ser una ciutat refugi, i que s'anirà enriquint a mesura que vagi fent-se realitat.

Amb aquesta resposta integral reafirmem el paper de Sant Boi com una ciutat que ha estat històricament una ciutat d'acollida i implicada en la defensa dels drets humans, la solidaritat i la pau i compromesa en la lluita contra les desigualtats.

SABIES QUE... NOTÍCIES SOLIDÀRIES

Més de 900 joves participen al Fòrum d'Alumnes Defensors i Defensores dels Drets Humans 2015

Aprofitant la visita de defensors i defensores dels drets humans al nostre municipi, mitjançant el projecte Ciutats Defensores dels Drets Humans, més de 900 joves de diferents centres de secundària van poder escoltar, preguntar i reflexionar sobre drets humans amb tres activistes internacionals. El dimarts 6 d'octubre, l'alumnat de batxillerat va estar amb la Maryam Al Khawaja, defensora del dret a la llibertat d'expressió a Bahrein (Orient Mitjà). L'alumnat d'ESO va compartir el 7 d'octubre amb la Yolanda Oqueli, defensora guatemalenca pel dret al medi ambient, i l'Helena Maleno, defensora del dret a la lliure circulació de les persones migrants, especialment a la frontera de Ceuta i Melilla.

Conferència «Persones refugiades d'ahir i d'avui: les guerres civils d'Espanya, Ruanda i Síria»

En el marc de la commemoració del Dia Internacional dels Drets Humans (10 de desembre), tindrà lloc la conferència "Persones refugiades d'ahir i d'avui: les guerres civils d'Espanya, Ruanda i Síria", el dilluns 14 de desembre, a les 19h a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Sant Boi.

Davant l'actual situació de crisi de les persones refugiades, l'objectiu de la conferència és realitzar una panoràmica històrica i actual del què significa viure en condició de persona refugiada, amb testimonis de persones refugiades de Sant Boi, Ruanda i Síria.

Comptarem amb la participació de Jordi Palou-Loverdos, director del Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya, Carles Serret, director de l'Arxiu Històric Municipal de Sant Boi i com a moderador en Carles Dalmau, Síndic de Greuges de Sant Boi. Com a testimonis intervindran: Maria Plà Altimira, santboiana nascuda a França i filla de pares republicans exiliats i la Passió Mora, refugiada de Síria.

Taula rodona

"Persones refugiades d'ahir i d'avui: les guerres civils d'Espanya, Ruanda i Síria"

Commemoració del Dia Internacional dels Drets Humans 2015

Dia: dilluns 14 de desembre de 2015 / Hora: 19h
Lloc: Sala de Plens de l'Ajuntament de Sant Boi

Exposició «Síria, la paraula de l'exili»

Síria, la paraula de l'exili ens acosta a una crisi humanitària sense precedents, desencadenada per una guerra que ha obligat a més d'onze milions de persones sirianes a fugir de casa seva. Darrere de les xifres, les fotografies de David González busquen els rostres, les persones que, a la frontera entre Síria i Jordània, afronten un futur incert. Persones com la Nafla, una jove de 21 anys que viu l'inici de la guerra a la seva ciutat, i comença un relat que ens guia per l'exposició: la por, la violència, el desplaçament, la fugida i, finalment, l'exili. Un testimoni valuós que s'uneix a les veus d'altres persones refugiades, petites històries de somnis senzills que ens proposen una mirada sobre la situació de tot un poble. La podeu visitar fins el 18 de desembre a Cal Ninyo.

Més de 300 infants de primària reflexionen mitjançant el teatre

Com neix una frontera? Com és la nostra vida quan hi ha una frontera? Què hi ha a l'altra banda? Què passa si la creuem? I què passaria si aquesta frontera parlés? Aquesta és la història de dos personatges que viuran diferents situacions provocades per l'aparició inesperada d'una frontera. Una història que parla dels límits, de la separació, el conflicte territorial i l'amistat. El 10 de desembre a Can Massallera, coincidint amb la commemoració del Dia Internacional dels Drets Humans, més de 300 infants de cicle mitjà de primària han gaudit de l'obra de teatre «Una frontera inesperada», de la Companyia Dolçamar.

Última concentració ciutadana d'"1 minut de vergonya, 1 minut de dignitat"

A partir de la crisi de les persones refugiades i de la iniciativa sorgida per Pallasos Sense Fronteres, es va iniciar a Sant Boi una concentració ciutadana el 16 de setembre per exigir a les institucions europees que posin fi al patiment de les persones refugiades i respectin els drets humans, per a tothom i a tot arreu, sense discriminacions. Tres mesos més tard, es realitzarà l'última concentració, que tindrà lloc el 16 de desembre, a les 20h a la Plaça de l'Ajuntament.

MÉS A FONTS: SANT BOI CIUTAT REFUGI

L'any 2015 ha tingut lloc la major crisi de persones refugiades a Europa, després de la Segona Guerra Mundial. Segons dades de l'ACNUR, aproximadament 750.000 persones han arribat a Europa durant el 2015, la majoria com a refugiades, fugint de la violència i la persecució dels seus països, de les quals almenys la meitat provenen de Síria. A més, 3.500 persones han desaparegut o mort en l'intent d'arribar a la Unió Europea, fent del Mediterrani una de les fronteres més perilloses del món.¹

Davant aquesta crisi, el setembre de 2015 el Consell de Ministres d'Interior de la Unió Europea va aprovar reubicar² 120.000 persones sol·licitants d'asil. L'Estat espanyol s'ha compromès a acollir 10.772 persones, de les quals 9.323 seran reubicades i 1449 reassentades. A la redacció d'aquest document, no existeixen xifres oficials de les persones que arribaran a Catalunya.

Davant aquesta situació d'emergència humanitària, i les mostres de solidaritat expressades per la ciutadania, el 17 de setembre de 2015, el Ple de l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat va aprovar una moció en què fa una crida a la Unió Europea, al Govern espanyol i al Govern de la Generalitat a comprometre's i a donar resposta a la situació de les persones refugiades, segons els seus àmbits de competència i des d'una perspectiva de drets humans. Així mateix, es declara ciutat refugi i es compromet a elaborar un pla d'acollida abans de finalitzar l'any.

El Pla municipal d'acollida a persones refugiades es fonamenta en el compromís de l'Ajuntament de Sant Boi en la defensa dels drets humans i la pau i en una llarga trajectòria en l'àmbit de la cooperació, la solidaritat i la pau, així com en el procés d'acollida i integració de persones novingudes. Alhora, suposa una oportunitat de compromís humà i d'articular un projecte estratègic de ciutat, entenent que «per com

percebem i acollim als altres, als diferents, es pot mesurar el nostre grau de barbàrie o de civilització³».

El Pla identifica els mecanismes, els actors i els processos que s'han de posar en marxa per garantir que Sant Boi esdevé una ciutat d'acollida. Per aquest motiu, s'estableixen dos eixos de treball, tres línies d'actuació i diversos objectius específics.

Les persones demandants de protecció internacional o refugiades

El Pla preveu oferir 30 places d'acollida per a persones sol·licitants de protecció internacional i/o refugiats, a través d'un conveni amb la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR) que és una de les tres entitats amb qui l'Estat té un concert per gestionar l'acollida. No es disposa d'informació concreta dels perfils d'aquestes persones, però es preveu que puguin provenir de Síria (la majoria), Afganistan, Eritrea i Iraq.

Presentació del Pla municipal d'acollida a persones refugiades al Consell municipal extraordinari de l'1 de desembre.

El procés d'acollida implica entendre la complexitat de les experiències que han viscut aquestes persones, fet que fa necessària una atenció integral i especialitzada que abraci diversos aspectes: l'allotjament, les necessitats bàsiques de roba, manutenció i diners de butxaca; l'acompanyament jurídic i psicosocial; el coneixement de l'entorn i l'aprenentatge de la llengua; l'accés als serveis de la ciutat (i especialment, als serveis de salut, educació i els serveis socials); la inserció al mercat de treball; la participació a la ciutat, etc.

És important entendre aquesta complexitat per evitar crear més danys a la persona (principi de do no harm) i entendre que aquest procés forma part d'una restitució de drets, que la persona ha vist vulnerats en el seu país d'origen. El Pla aposta, doncs, per un enfocament de drets humans i la perspectiva de gènere, i entén la participació com un element motor d'aquest procés. Es pretén articular un procés integral d'acollida dirigit a l'autonomia de la persona i la seva inclusió a la ciutat, i per això és necessari un treball coordinat i complementari entre els diversos agents: la CCAR, els diversos departaments de l'Ajuntament, les entitats del territori i persones a títol particular que s'han ofert per col·laborar en aquest procés.

El Ple del 17 de desembre aprovarà el pla.

La societat santboiana

Tenint en compte que no es pot deslligar el desplaçament forçat al món del seu origen i causes, el Pla incorpora un eix de treball en matèria de sensibilització dirigit tant a la població com al conjunt d'agents clau que treballen amb les persones refugiades.

El procés d'acollida es concep així, com una oportunitat d'educació per a la solidaritat i la incidència política i per això es preveuen diversos instruments de sensibilització adreçats a públics diferents. A més, el Pla inclou l'articulació i formació del voluntariat com un dels seus objectius a través de la creació d'un Punt de Voluntariat que gestionarà CCAR.

LINIES D'ACTUACIÓ

Sant Boi Ciutat Refugi

1. Actuació en els països d'origen i de trànsit
Combatre les causes del desplaçament forçat i oferir assistència a les persones refugiades per paliar el sofriment.

- Acció humanitària i emergència
- Cooperació al Desenvolupament

2. Sant Boi, ciutat refugi

El refugi, una oportunitat d'educació per a la solidaritat i la incidència política.

- Educació per la solidaritat
- Campanya antirumors
- Formació
- Incidència
- Comunicació

3. L'acollida a Sant Boi com a projecte estratègic de ciutat

- Acollida i acompanyament integral
- Sistema integrat d'atenció
- Articulació del voluntariat

Si estàs interessat/da i vols saber de quines maneres pots donar-hi suport, trobaràs la informació a: www.santboi.cat

1 Dades a novembre de 2015.

2 Reubicats fa referència a aquelles persones sol·licitants de protecció internacional que ja es troben a dins de l'Espai Schengen. Reassentats a les persones que estan en camps de refugiats als països d'origen, de primera acollida i/o fronterers amb l'Espai Schengen.

3 Tzvetan Todorov, 2008.

LA VEU DEL SUD PASIÓN MORA

Pasión Mora, refugiada de Síria

On vas néixer i com vas arribar a viure a Síria?

Vaig néixer a Baza, província de Granada, sóc Espanyola. Quan era petita, els meus pares van emigrar a Barcelona. Aquí vaig créixer i vaig conèixer al que és el meu marit, d'origen Sirià, que estava estudiant pediatria a Barcelona. Em vaig enamorar, ens vam casar i vaig marxar a viure amb ell a Síria, durant 33 anys, on vivíem molt bé, fins que va esclatar la guerra.

On vivies de Síria i com et van acollir?

Vivia en un poble gran, amb una població estesa en el territori, que abans tenia 50.000 habitants. Va ser un dels primers pobles on va esclatar la guerra i va quedar totalment arrasat, la meva casa també.

Em van acollir estupendament, la població síria és molt hospitalària. A on vivíem hi havien anat a parar persones refugiades dels conflictes palestí, del Líban i d'Irak, tingues en compte que vivia a 7km de la frontera amb Líbia. A Síria no hi ha hagut mai un campament per a persones refugiades, totes les que venien eren acollides en cases per familiars, o per altres persones. Pensa que la població iraquiana refugiada a Síria era de 2 milions de persones, i van ser totes acollides per famílies o bé se'ls llogava un pis entre diferents persones per a poder-los acollir, tot era molt solidari. I ara a la població síria se'ls hi paga d'aquesta manera, sense ajudar-los. No és just.

Explica'ns com vas viure el conflicte i quan vas decidir marxar de Síria

En realitat la gent no sap com va començar realment el conflicte. Quan van començar les primaveres àrabs, també van arribar a Síria. En una població d'allí, a Dara, uns nens d'uns 10 anys van escriure en una paret "Doctor, ja et toca a tu" perquè el president actual va estudiar a Anglaterra oftalmologia, fins que va morir el seu pare i el va succeir a Síria, sense tenir idea de política. Davant d'aquesta frase, la policia secreta del govern sirianès va reaccionar i van agafar els nens, els van torturar i els hi van arrencar les ungles. Davant d'això els pares es van rebel·lar i van exigir responsabilitats al govern i aquest es va negar a demanar perdó, al contrari. Aquí va ser quan el poble es va rebel·lar i va començar la revolució.

L'alcalde d'aquesta ciutat va apujar els impostos com 3 o 4 vegades més, per castigar a la població i enriquir-se ell. La joventut, el 60% de la població siriana, no hi podia fer front, així que es van començar a manifestar pacíficament, però el govern va reaccionar amb violència, disparant a la gent. Davant les primeres morts el poble es va rebel·lar. A la nostra ciutat va passar quelcom semblant, les manifestacions eren pacífiques fins que la policia va agafar a un jove discapacitat i el van torturar i el van tornar al cap de dos dies amb talls profunds per tot el cos i cosits. Aquí el poble es va sublevar. I llavors van començar els bombardejos. Vaig viure el conflicte durant un any i mig. Cada dia hi havia explosions. A la població també ens castigaven. Ens tallaven l'aigua, la llum, el sumistre d'aliments durant dies, setmanes. Per això valoro tant aquests aspectes en el meu dia a dia, perquè he patit la seva mancança. Jo no malgasto ni una gota d'aigua. A part que aquí és caríssima, pago més en impostos d'aigua que el consum que en faig! I el mateix amb la llum.

Per què vas decidir marxar?

Al meu marit el van agafar presoner per exercir com a metge, va estar 10 dies empresonat, i això el va afectar molt. Se l'acusava de visitar als infants de les vídues dels revolucionaris. Com que hi havia la possibilitat que el tornessin a agafar l'ambaixada espanyola ens va recomanar que fugíssim d'allí. A més, la meua filla també corria perill, ja que és farmacèutica i venia medicaments a qui els necessitava i, a algunes persones, no els cobrava. Llavors vam decidir fugir, sota els bombardejos i dels francotiradors, cap a Damasc la capital, on vam agafar un avió, amb la por de tots els controls que havíem de passar abans de pujar-hi i arribar a Barcelona.

Vam fer aquests 160km amb moltíssima por i tensió abans d'agafar l'avió, ple de refugiats, plens de tristesa pels familiars que deixàvem, per les persones que havíem vist morir. Quan bombardejaven el primer que fèiem quan acabava era esbrinar qui havia mort, ho deien per la mesquita, Vam perdre amics i familiars del meu marit. Hi ha dones que han perdut el marit i tots els fills. S'han quedat soles. Tot és dessolador.

Quan vas arribar a Sant Boi?

Jo vaig arribar abans, per reunir-me amb la meua família que vivia aquí a Sant Boi, aviat farà 2 anys, i el meu marit i la meua filla van arribar fa uns 10 mesos. Ella aquí és voluntària

de la Creu Roja i també fa xerrades per ACNUR i està buscant feina com a farmacèutica. També tinc una altra filla casada, que ja vivia aquí, i ens hem reunit.

Imagino que no es fàcil explicar tot això.

No és fàcil. He estat una bona temporada desconnectada de tot això, estava molt afectada, sobretot pels sorolls, el més petit soroll m'espanta. Allí el nostre objectiu era lluitar per sobreviure, un cop aquí ja podem descansar... es fa difícil d'oblidar tot el viscut. Les seqüeles d'una guerra són terribles, difícils de suportar. Éssers estimats que han mort, gent jove... és difícil d'oblidar, és dur. I nosaltres som molt afortunats! La meua família ens ha acollit, estem amb ells, conec l'idioma. No em puc ni imaginar l'odissea que deu ser per a les persones refugiades sirianes que han de fer milers de kilòmetres a peu o creuant el Mediterrani i arribar aquí sense parlar l'idioma i sense que els acullin.

Ha estat fàcil per a tu normalitzar la teua situació?

Jo, sent de nacionalitat espanyola, porto dos anys intentant arreglar els meus papers. Es considera que al ser espanyola no sóc refugiada, tot i que he demostrat que jo vivia allí, i que he estat al camp de refugiats del Líban. Si jo, com a espanyola, m'he recorregut tots els centres de Barcelona per intentar-ho arreglar sense aconseguir res, a una persona refugiada que acaba d'arribar la maregen així i és quan ja li donen l'estocada.

Què t'agradaria dir a les persones que et llegeixen?

Que acullin a les persones refugiades, que la població siria sempre ha estat molt hospitalària. És un país laic on convivim musulmans, cristians, ortodoxos i mai hi ha hagut cap conflicte, vivíem en respecte, vivíem en pau. Tractem als demés com ens agradaria que ens tractessin.

LA VEU DEL NORD: ESTEL·LA PAREJA

Estel·la Pareja, directora de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat

Per posar-nos en situació, pots fer un breu resum de les causes de la crisi actual de persones refugiades?

Es una crisi que ve de lluny però que s'ha intensificat a mesura que la situació dels conflictes armats a Síria, a l'Iraq i a tants altres països ha empitjorat. Crec que podríem parlar de dos tipus de causes. D'una banda aquelles que tenen a veure amb les dificultats d'accedir a territori d'asil, i l'altra, les causes que generen persones refugiades. Les terribles imatges que hem vist persones intentant arribar a Europa, posant les seves vides en perill i en mans de traficants d'éssers humans, ja sigui creuant el Mediterrani o intentant saltar tanques, són fruit de les polítiques de la Unió Europea i dels seus Estats Membres de tancament i externalització de fronteres. Les causes que generen persones refugiades són principalment les desigualtats estructurals, la pobresa extrema, les greus violacions de drets humans i els conflictes armats. Aquestes causes, a més, es retroalimenten.

Quines consideres que són les solucions reals al problema?

Evitar que hi hagi motius pels quals les persones es vegin obligades a fugir de casa seva i dur a terme un desplaçament forçat. És a dir, treballar per erradicar les causes: enfortir les polítiques de cooperació al desenvolupament no vinculades a polítiques de control dels fluxos migratoris; enfortir les polítiques en matèria de drets humans i cultura de la pau. Cal que ens replantegem el sistema polític i econòmic internacional. Portem molts anys veient que no funciona. Un indicador és com augmenta any rere any el nombre de persones en situació de desplaçament forçat al món. Paral·lelament a tot això, mentre hi hagi

persones refugiades cal tenir polítiques de protecció internacional fortes, establir vies segures i legals perquè les persones que fugen puguin arribar a territori d'asil, comptar amb mecanismes d'acollida dignes, que garanteixin els drets humans i que afavoreixin els processos d'inclusió de les persones a la terra que els acull.

Quina és l'actitud dels governs europeus?

Hipòcrita. Els governs europeus i el capital europeu són, en una part molt gran, els responsables d'aquesta situació. Les nostres polítiques exteriors, bé sigui per acció o per omissió, generen persones refugiades. A més, tenen una obligació legal vers les persones refugiades en virtut d'acords internacionals en matèria de drets humans i dret humanitari. Enlloc de complir amb la llei, el que fan és anar construint aquesta fortalesa en la que s'ha convertit Europa.

Com pot col·laborar la ciutadania per transformar la situació?

A través de la movilització social. Cal que ens tornem a apropiari de la sobirania popular per exigir als nostres governs el compliment de les seves obligacions internacionals. A més, hem d'exigir que les persones tornem a ser el centre de les polítiques públiques, ja siguin de caràcter intern com en la política exterior. Juntes tenim molt de poder, no només com a ciutadans i ciutadanes sinó també com a consumidors i consumidores. En un món interconnectat com el nostre, el que passi o fem aquí té conseqüències en una altra part del món, i viceversa.

INFORMACIÓ I RECURSOS EDUCATIUS

LLIBRE

«Fugir o morir al Zaire:
testimoni d'una refugiada ruandesa»

L'autora Marie Beatrice Umutesi, narra la seva odissea particular quan eren perseguits com a bèsties pels militars ruandesos de l'FPR, refugiats ruandesos travessaran l'immens territori del Zaire, d'est a oest, morint de fam, malalties, esgotament o assassinats pels militars, sense que cap govern ni organisme internacional fes res per evitar-ho. L'autora, que abans de la seva fugida al Zaire ja havia estat testimoni de les matances comeses a Ruanda pels dos bàndols de la guerra, aconsegueix passar a través de totes les matances i els paranyes. En dona testimoni perquè la història d'aquesta gegantesca caça de persones es conegui i els responsables polítics i militars siguin perseguits per crims contra la humanitat.

PEL·LÍCULA

Les tortugues també volen
(Irán, 2004)

Els camps de persones refugiades on malviuen víctimes de les guerres que assolien el món són l'escenari on es desenvolupa aquesta pel·lícula, la primera rodada en territori iraquí des de la caiguda de Saddam Hussein. En concret, les tortugues també volen, se centra en un camp de població kurda i iraquiana refugiada situat a la frontera entre Iran i Turquia durant els mesos previs al conflicte entre Iraq i els Estats Units. Satèl·lit, un nen de 13 anys, es guanya la vida instal·lant antenes de televisió que permetran als seus compatriotes assabentar-se de què passa amb la imminent guerra. Té un grup d'amics amb el que es dedica a buscar mines antipersona per revendre-les després. La vida de Satèl·lit fa un gir quan irrompen en la seva vida un nen cec, un noi sense braços amb un missatge inquietant i una nena de mirada trista de la que en queda enamorat a l'instant.

WEBS D'INTERÈS

Asil.cat

La Xarxa Asil.Cat és una agrupació d'entitats que treballen de forma conjunta i voluntària sense personalitat jurídica pròpia. Defensem el dret d'asil a Catalunya i els drets de les persones que han patit el desplaçament forçat fruit de greus vulneracions de drets humans, realitzant activitats de sensibilització, d'incidència i d'atenció i suport jurídic, sociolaboral i psicològic a aquest col·lectiu.

acnur.es

L'Oficina de l'Alt Comissionat per als Refugiats es va establir el 14 de desembre de 1950 per l'Assemblea General de Nacions Unides. L'Agència té el mandat de liderar i coordinar l'acció internacional per protegir i resoldre els problemes dels refugiats a tot el món. El seu objectiu principal és salvaguardar els drets i el benestar dels refugiats. El 1978 es va establir una representació de l'ACNUR a l'Estat espanyol.

ACCIONS PER AL CANVI

STOP MARE MORTUM

Per a més informació:

Web: www.stopmaremortum.org

Facebook: [stopmaremortum](https://www.facebook.com/stopmaremortum)

Twitter: [@stopmaremortum](https://twitter.com/stopmaremortum)

Qui som?

Som una plataforma ciutadana que té per objectiu fomentar un canvi en les polítiques europees d'estrangeria i migratòries.

El nostre treball es basa en dos eixos: la sensibilització i formació de la ciutadania i la incidència política. És per això que treballem fent concentracions i mobilitzacions, xerrades i propostes polítiques.

Stop Mare Mortum va néixer a finals d'abril del 2015 després de la mort d'unes 900 persones en un naufragi a la costa italiana, i ho va fer amb l'objectiu d'acabar amb aquesta situació.

Principis

- Defensa i promoció dels DDHH i de la no violència.
- Denúncia de les morts constants a la Mediterrània, que considerem una nova forma de genocidi al segle XXI.
- Crida a la responsabilitat dels estats, de la seva ciutadania i de les organitzacions que, amb les seves decisions internes i externes, causen l'impacte que generen a l'exterior.
- Promoció d'una cooperació crítica, ètica i transformadora, que respecti la idiosincrasia de les societats on es desenvolupen aquestes accions.
- Replantejament del paper dels estats i de la Unió Europea en els conflictes armats propers a la Mediterrània, d'intervenció mesurada amb l'objectiu d'aturar crisis humanitàries.
- Denúncia del mercat d'armes i dels interessos geoestratègics que el promouen; compromís de vetllar per la seva prohibició.
- Denúncia dels lobbies i grups d'interessos econòmics que pressionen els estats i les institucions de la Unió Europea per obtenir-ne beneficis privats.
- Participació en els afers públics: aquest és un dret i un deure que cal exercir.
- Apel·lar a la ciutadania a posicionar-se i mobilitzar-se per aquelles qüestions que generen injustícies i vulneren els drets humans, tant a Catalunya com a la resta del món.